

v tom vstupním 99. žalmu jsme četli, že **Hospodinův hlas je plný moci. Má moc porážet cedry, nutí poušť svíjet se v křeči, nutí laně k porodu.** Z evangelia jsme zase slyšeli slova Pána Ježíše: **Amen, amen, pravím vám, přichází hodina, ano, už je tu, kdy mrtví uslyší hlas Božího Syna, a kteří uslyší, budou žít.** Oba tyto texty nám vypovídají o tom, jak velikou moc má Boží slovo. Jak velikou moc má Hospodinův hlas. A jak velikou moc má hlas Božího Syna. Jeho hlas má tak velikou moc, že umí probudit i mrtvé.

Máme nyní dva týdny po Velikonocích. A velikonoční zvěst o vzkříšení Pána Ježíše je stále ještě čerstvá. Sám Pán Ježíš nám ale ve svém slově říká, že nezůstane pouze u jeho vzkříšení. Že vzkříšení budou na konci věků úplně všichni. Tedy naši blízcí, a jednou ty i já. Jak říká Pán Ježíš: **„Přichází hodina, kdy všichni v hrobech uslyší jeho hlas a vyjdou.“** Bůh má moc probudit k životu všechny. **Ty, kteří činili dobré i ty, kteří činili zlé.** Avšak důležitý je zde ten dovětek, že **ti, kteří činili dobré, vstanou k životu a ti, kteří činili zlé, stanou k odsouzení.** Na to nezapomínejme. Bůh je spravedlivý. Kdo tedy ale obstojí? **Kdo bude nakonec vyvolen?** Můžeme se na to zeptat takto společně s autorem knihy Kazatel: **Všichni, kdo žijí, mají naději. Vždyť živý pes je na tom lépe než mrtvý lev.** Pes je slabší zvíře než lev. Avšak mrtvému lvu už jeho síla není nic platná. Kazatel tím slovem ale chtěl říct, že nyní, když žiješ, tak si vlastně sám rozhoduješ o destinaci, kde budeš trávit věčnost. Jestli to bude v Božím království, anebo v odsouzení. Teď už máme jaro, i když to venku tak nevypadá. Tento čas ale mnozí lidé většinou plánují, co budou dělat v létě, kam pojedou např. na dovolenou. Někdo si ale řekne, hotely, penziony a hranice jsou dnes zavřené, kdo ví, jestli to vůbec bude povoleno, a tak zabukování své vytoužené destinace stále odkládá. No a pak přijde den, kdy se třeba všechna opatření rozvolní, ale tam kam jste chtěli jet, tam už volno nebude. Tomu se říká **propásnutá příležitost.** A tak je to právě podobné s naším životem. Pokud žiješ, máš možnost si zabukovat místo v Božím království na věčnosti. Pokud to ale odkládáš anebo odmítáš, může se ti stát, že propásneš největší příležitost svého života. Pokud včas neuvěříš a nepřijmeš Ježíše za svého Pána a Spasitele, po smrti už bude pozdě. A když pak přijde ta hodina, **kdy všichni v hrobech uslyší jeho hlas a vyjdou,** pak se bude tvůj život posuzovat podle toho, zda jsi činil dobré nebo zlé. Ovšem Bible říká, že **nikdo z lidí není dobrý, všichni jsme zhřešili.** Rozumný si tedy jednoduše spočítá, jak dopadne Boží soud nad tím, kdo odmítl mít ve svém životě obhájce Pána Ježíše Krista. Stát totiž sám za sebe před svatým a spravedlivým Bohem a obhajovat se např. tím, jak jsem dobrý, a co všechno dobrého jsem vykonal, to moc nadějí na úspěch neskýtá. Kdyby totiž bylo možné na Božím soudu obhájit svůj život bez Krista, pak by smrt Pána Ježíše na kříži byla přece zbytečná. Bůh sám má ale přece zájem nás zachránit. On tebe i mne miluje. A to tak moc, že obětoval svého jediného Syna za nás.

A tak výzva Božího hlasu je velmi naléhavá. Potřebuješ Krista. Protože pouze Kristus ti může zajistit tu nejlepší a věčnou dovolenou v nebesích. Nikdo jiný. A Kristus je ten, který je seriózní. Pokud si to u Něho zabukuješ, můžeš si být jistý, že On ti tvou rezervaci nezruší. A nezruší ji, ani kdyby měl přijít nějaký těžký **lockdown, nouzový stav.** Přátelé, ta dobrá zpráva není ta, že všichni stanou, jedni k životu a druzí k odsouzení. Ta dobrá zpráva je to, co říká Pán Ježíš na začátku toho dnešního textu evangelia: **Amen, amen, pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života.** Co to znamená? Ten, který slyší Ježíšovo slovo a který věří v Kristovu milost, tak toho se netýká ten druhý výrok. Že by měl vstát k odsouzení. Protože zde se mluví o tom, že ten, kdo věří Božímu slovu, kdo Krista přijal za svého Pána a Spasitele, ten už **nepodléhá soudu.** Na jiném místě bychom četli, že **takový už na soud ani nepříjde.** Jak je to možné? Můžeme si to představit tak, že ten, kdo si zvolil za svého obhájce Pána Ježíše, tak On jako obhájce šel a zaplatil za toho dotyčného dluh. Vina je v Kristu smyta a obviněný je od soudu osvobozen. A nejenže **nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života.** Jako věřící budeme sice všichni stát před Kristem, vždyť jsme četli, že **Otec nebeský dal Jemu mu moc konat soud.** Ovšem

tam před jeho trůnem, pokud jsme stavěli ve svém životě z jalových materiálů, tak nám naše dílo shoří, ale budeme zachráněni.

Bratři a sestry, jestliže jsme přijali Ježíše za svého Pána a Spasitele, tak už se vlastně na tu nebeskou věčnou dovolenou můžeme těšit. A to i tehdy když u sebe vnímáme nehodnost a když na tuto rajskou lokalitu nemáme dostatek prostředků. Tu věčnou dovolenou ale Kristus sám zaplatil. A tak se můžeme radovat a těšit. Můžeme v této radosti žít. Protože jsme vlastně už **přešli ze smrti do života**. To je prostě daná jistota. Kristus naši rezervaci nezruší, leda bychom ji zrušili my sami. Jak bychom ji mohli zrušit? Tím, že se odvrátíme od Krista. Tím, že přestaneme věřit v Boží milost.

Milí přátelé, my víme, že v tomto světě to už dávno není žádný ráj. Doléhá na nás mnoho těžkých věcí. Od nemocí, přes bolest, zklamání a různé formy zla, ztráta jistot, ztráta našich blízkých. A jistě mi dáte za pravdu, že když člověk prožívá něco těžkého, že ho napadají všelijaké myšlenky. Deprese, pochybnosti, bezradnost, zoufalství. Zklamání. Člověk se cítí osamocen a možná i ztracen. Na člověka doléhají různá pokušení, mnohdy se necítíme hodni a přestáváme třeba i věřit, že je zde stále ještě **Boží milost i pro nás**. Jako by na nás spíše doléhal ten stín smutku, zlomenosti a smrti. Jak mám tedy přecházet už v tomto životě **ze smrti do života**? Jak mám prožívat radost, když k ní někdy důvod vůbec nemám? Někdy jsme podobni Izraelcům v čase, kdy k nim mluvil prorok Ezechiel. To byla doba kdy izraelský lid, včetně proroka Ezechiela, byl v babylonském zajetí. A tady k Ezechielovi Hospodin promlouvá. Vyvede ho duchem do **údolí suchých kostí**. Ty kosti jsou zcela vyprahlé. Jsou rozházené a není v nich už ani morek. Ani kousek života. A Hospodin Ezechielovi řekne: „**Lidský synu, tyto kosti, to je všechno dům izraelský. Hle, říkají: „Naše kosti uschly, zanikla naše naděje, jsme ztraceni.**“ Bůh vidí do srdce Izraelského lidu a vidí, že v něm už není ani kousek života. Ani trošku víry. Jako by už neměli pro co žít. Jejich naděje, že se ze zajetí ještě vrátí, úplně zanikla. Kolik lidí ale i dnes už nemá žádnou naději ve svém životě? Už nemá pro co žít? Kolik lidí je osamocených? A kolik lidí se cítí ztracených? **V tom údolí se dějí divné to věci**, když Hospodin promluví. Rozházené kosti se spojí, obalí se šlachami a svalstvem, a do mrtvých těl následně Hospodin vdechne nový život. Bůh má moc obnovit i tvůj život. Bůh má moc tě znovu postavit na nohy. A stejně jako Izraelcům, i tobě a mne, dává obrovské zaslíbení. Izraelcům skrze ústa proroka Ezechiele Hospodin oznamuje: **Hle, já otevřu vaše hroby a vyvedu vás z vašich hrobů, můj lide, a přivedu vás do izraelské země**. Víte, ti Izraelci, byli v tom zajetí více jak 50 let. Mnozí se do Izraele už vůbec nevrátili. Jaké to pro mnohé z nich muselo být těžké, když umírali v té cizí zemi? Daleko od svého domova? Od Hospodinova chrámu? To umírání muselo být i psychicky velmi náročné. Podobně to ale i dnes přece prožívají ti, kteří umírají v nemocnicích. Daleko od domova, a bez možnosti být poslední hodiny se svými blízkými. Nikdo z nás neví, jaké budou i naše poslední hodiny na tomto světě. Ovšem stejně jako Izraelci byli potěšováni tím, že jejich hroby i v té cizí zemi budou otevřeny, a že oni budou po svém vzkříšení přivedeni do zaslíbené země, tím se můžeme přece potěšovat i my. Pokud nepřijde za našeho života podruhé Pán Ježíš, tak je velice pravděpodobné, že naše tělesné ostatky budou uloženy v hrobě. Avšak **v den jeho příchodu, v tu danou hodinu**, bude na hřbitovech velmi rušno. Hroby se otevřou a všichni budou vzkříšeni. A věříš-li v Pána Ježíše, pak to bude vzkříšení k veliké radosti.

Bratři a sestry, Pán Ježíš nás zve k víře, ve které už dnes **přecházíme ze smrti do života**. Jinými slovy nás Pán již dnes volá, abychom vyšli ze smrti, ze svých hrobů do nového života. Víte, ony ty naše hroby, to nejsou jen ty naše budoucí kamenné pomníky. Ty naše hroby, to jsou právě ty všelijaké naše pochybnosti, naše strachy, obavy, trápení, zoufalství. Náš hrob je ale především také i naše tvrdé a nemilosrdné srdce. A mluví o tom tak sám Pán Ježíš: „**Běda vám, zákoníci a farizeové (moralisté), pokrytci! Podobáte se obíleným hrobům, které zvenčí vypadají pěkně, ale uvnitř jsou plné lidských kostí a všelijaké nečistoty.**“

A tak nám, bratři a sestry, vyprošuji, abychom nezapomínali své srdce pravidelně čistit. Abychom vytáhli své kostlivce ze skříně a skrze vyznání vin a oddělení se od zlých cest, vykročili k tomu novému životu. Nezůstávejme v tom, co nás tíží, anebo nás to činí chladnými jako hrob, vykročme vzkříšení k novému a vřelému životu v Pánu Ježíši Kristu. Amen.

Modlitba píseň 692 **Slovo poslání:** Koloským 3, 1-15

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen Píseň 485